

afslutning for en Meddelelse, som det var forbudt at give, at den havde staaet i fremmede Blade, er det ogsaa indlysende, at, hvis der blev Spørgsmaal om Undersøgelse i Anledning af saadanne Beretninger, vilde det idelig og idelig føre til at skaffe Oplysning om, hvorvidt nogen saadan Meddelelse havde staaet i et fremmed Blad. Det er da ogsaa klart, at selve Bestaffenheden af de Blade, som der kunde være Spørgsmaal om saaledes at paaberaabe sig som Hjemmel, kan være saaledes, at det ikke var værd gjen- nem Loven at tillægge dem en Betydning, som under alle Omstændigheder ikke kan være An- det end skadelig med Hensyn til Lovens An- vendelse. I Henhold til disse Udtalelser og hvad jeg allerede under Sagens første Behand- ling har tilladt mig at anføre, troer jeg ikke, at det ærede Thing kan have nogen Betænke- lighed ved at gaae ind paa Lovudkastet, som det er forelagt, og jeg kan ikke Andet end fra- raade at gaae ind paa de stillede Ændrings- forslag.

Bille: Saaledes som Lovudkastet er fore- lagt, og som det allerede eengang har bestaaet under Krigsforhold, er det ganske vist af den Bestaffenhed, at jeg tør sige, at der ikke ud- kommer et eneste Nummer af noget Blad, der beskæftiger sig med Krigsforhold, uden at dets Domfældelse paa Grund af dets Indhold vil være mulig, dersom Ministeriet beslutter Sags- anlæggelse. Lovens Udtryk ere saa ample og kunne finde en saa udstrakt Anvendelse, at jeg, som sagt, tvivler om, at noget Nummer af en Avis vilde kunne undgaae Domfældelse, naar Sag blev anlagt. Men det er netop dette, som bringer mig til at staae imod den ærede Ændringsforlagsstiller, idet jeg troer, at han her har beghyndt paa et aldeles uoverkommeligt Arbejde. Han har villet borttage den Fare for Trykkefriheden, som kunde ligge i denne Lov, men han har gjort et Forsøg derpaa, som viser, hvor afmægtig man er, naar man vil standse en saa stærkt rullende Steen som dette Lovforslag, thi Ændringsforslagene ville ikke yde større Sikkerhed for Trykkefriheden end selve Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Da Krigen brød ud, blev der fra Krigsministeriet omsendt til de forskjellige Blade

en Opfordring til eller Anmodning om, at de i deres Meddelelser vedrørende Krigen vilde iagttage den størst mulige Diskretion og und- gaae Alt, hvad der kunde give Fjenden Op- lysninger til vor Skade. Jeg troer, at Krigs- ministeriet erkjender, at denne Anmodning er bleven imødekomet med den største Bered- villighed fra alle Sider, og at de enkelte Dver- skribelser skrive sig mere fra Mangel paa Blik til at see det Diskrete, end fra ond Villie, og at i de enkelte Tilfælde, hvor det er blevet paataalt, Bedkommende har søgt at rette sig. Jeg troer derfor heller ikke, at der i den for- løbne Tid af Krigsperioden har været sporet noget fjendeligt Savn, nogen Trang til en saadan Lov som den foreliggende, men jeg skal overordentlig villig indrømme, at der kan komme Forhold, hvor den kan være absolut nødvendig, og at den Tvang, som her lægges paa Trykke- friheden, forsaavidt ikke er større end den, som Krigen medfører i mange andre Forhold. Jeg skal derfor for mit Bedkommende villig give mig ind under Loven; men jeg vil sige til, at jeg gjør det i den Fortrøstning, at den ikke vil blive misbrugt, thi den kan misbruges i overordentlig Grad; den kan anvendes paa en Maade, som ligger udenfor dens Diemed, og kan benyttes som et Middel til at komme Trykkefriheden saaledes tillivs, at den fuld- stændig ophører. Jeg betragter derfor denne Lov som en Slags Stolen paa Tro og Love, idet jeg stoler paa, at den vil blive benyttet til det, som virkelig er dens Diemed. Jeg behø- ver ikke at sige, at jeg med disse Ord ikke sigter til det nuværende Ministerium. Jeg er overbevist om, at dette ikke vil benytte Loven paa anden Maade, men Ingen kan vide, hvad Fremtiden vil bringe, og om der ikke da kan være meget stor Mulighed for, at denne Lov vil blive misbrugt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meente ved første Behandling af denne Sag, at det var bedre slet ingen Lov at have om disse Forhold, men lade det Hele fremgaae af Krigstilstanden og deres egen Nødvendighed. Dette troer jeg imidlertid ikke er ganske rigtigt. Det er bedst at have en Lov derfor, og jeg glæder mig ved, at denne Lov ikke har en saa- dan § 35, som det foregaaende Lovudkast, der